

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר **נַחַמְּנוּ נַחְמֵנוּ מֵאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

שלה לך

וגם זבת חלב ודבש... (וי"ג, ב"ז)

זה בחינת פגם המרגלים שפגמו בארץ ישראל. כי עקר הרצון זוכין על ידי ארץ ישראל, כי שם בארץ ישראל עקר הארת הרצון וההשתוקקות והכסופין לה' יתברך בבחינת (תהלים פה, ב): רצית ה' ארץ. וכן אמרו רבותינו ז"ל שנקראת ארץ על שם הרצון כמו שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פ"ג, יב. וראה שם פ"ה, ח): למה נקרא שמה ארץ שהיא מרצה את פרותיה. ועל כן נתברכו כמה שבטים שארצם מלאה רצון, כמו שכתוב (דברים לג, כג): נתלי שבע רצון וכו'. וכתוב (שם פסוק טז): ורצון שכני סנה. (ושבטים שלא נתברכו בזה הרי כללם יעקב זה בזה שכל הברכות של כל אחד ואחד יחולו על כלם כמו שפרש רש"י שם (בראשית מט, כח). וכן הוא בברכת משה שהייתה מעין ברכתו של יעקב כמו שפרש רש"י שם (דברים שם, יג)). כי עקר הרצון החזק וההשתוקקות לה' יתברך זוכין בארץ ישראל, כי שם מאיר ומתנוצץ אלקותו יתברך כמו שאמרו רבותינו ז"ל (כתבות קי): הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלק וכו'. כי הארת הרצון הוא בחינת ריח טוב (כמבאר לעיל - אות ב), ועקר הריח הטוב והנפלא של התנוצצות אלקותו יתברך שעל ידי זה משתוקקין וכוספין אליו ברצון חזק בלי שעור הוא רק בארץ ישראל, שנקראת 'ארץ המוריה' על שם ריח הטוב של הקטרת (רש"י בראשית כב, ב. בראשית רבה פ"ה, ז). ועל כן נכנסו ישראל לארץ ישראל בתחילה דרך יריחו דייקא, שנקראת 'יריחו' על שם ריח הטוב כמו שאמרו רבותינו ז"ל (רש"י יחזקאל כז, יז). כי שם בארץ ישראל עקר הריח הטוב בחינת "לריח שמניך טובים" שהוא בחינת התנוצצות אלקותו יתברך שאי אפשר לדבר בזה כלל, שעל ידי זה עקר ההשתוקקות והרצון החזק.

וגם בחוץ לארץ מה שזוכין לפעמים לאיזה התנוצצות אלקות שהוא בחינת ריח הטוב כמאן דארח ריחא, שעל ידי זה נתעורר ההשתוקקות ורצון

נפלא לה' יתברך — זה נמשך גם כן מארץ ישראל, כי כל קדשתנו מארץ ישראל, כי ישראל על ידי עבודתם ממשיכין קדשת ארץ ישראל לחוץ לארץ כידוע (ראה בלקוטי מוהר"ן סימן סא). אבל עיקר מקום הארת הרצון שהוא בחינת ריח הטוב של התנוצצות אלקותו יתברך, הוא בארץ ישראל ששם הבית המקדש וכליו והארון עם הלוחות והכרובים העומדים בבית קדש קדשים ששם עקר ההשתוקקות והרצון והאהבה והכסופין הנפלאים שבין ישראל לאביהם שבשמים, בבחינת (שיר השירים ג, י): תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. ומשם נמשך הארת הרצון לכל אחד ואחד כפי מה שממשיך על עצמו קדשת ארץ ישראל, מכל שכן כשזוכה לבוא לארץ ישראל ממש לשם שמים (לא בשביל פניות אחרות כאשר נמצא עכשיו בעוונותינו הרבים).

אבל המניעות רבים ועצומים מאד מלבוא לארץ ישראל, אך על ידי תקף הרצון והחשק יכולין להתגבר עליהם, בפרט כי הרצונות לארץ ישראל חזקים ביותר, כי תכף כשרוצה לבוא לארץ ישראל מאיר בו הארה מהארת הרצון שמאיר בארץ ישראל (כמבאר מזה במקום אחר באריכות) ועל ידי תקף הרצון והחשק הבא על ידי המניעות הגדולות דייקא כנ"ל, על ידי זה יכולין לדלג על כלם ולבוא לארץ ישראל.

והמרגלים פגמו בזה, כי אמרו שחס ושלום המניעות חזקים מהרצון, ועל כן אמרו תחלה שבא ארץ ישראל "וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה" ואחר כך סיימו בהמניעות העצומים לבוא לשם, כמו שכתוב (במדבר יג, כח כט): אפס כי עז העם והערים בצורות גדולות מאד וכו' עמלק יושב בארץ הנגב וכו', היינו כי אמרו דבר והיפוכו, כי מה שאמרו 'וזה פריה' זה מורה על גדל הארת הרצון שמאיר שם, כי בכל הפרות ובכל התאוות

של זה העולם מלבשים אהבות עליונות ורצונות יקרים דקדשה רק שצריכים להעלותם כידוע, ועל כן פרות ארץ ישראל שהם מבחרים וגדולים ונפלאים כל כך זה מורה על גדל הארת הרצון שיש שם. ועל כן שבחה התורה ארץ ישראל בפרותיה כמו שכתוב (דברים ח, ח): ארץ חיטה ושעורה וגפן וכו', כי כל זה מורה על הארת הרצון שמאיר שם.

ועל כן עתה מקשר יפה מה שאמרו: וזה פריה אפס כי עז העם, הינו שאמרו שהפרות טובים ונפלאים מאד שזהו מורה על הארת הרצון, אפס כי עז העם וכו', שהמניעות חזקים יותר מהם. וזה היה עקר הפגם והכפירה הגדולה שלהם, שכפרו בחזק הרצון שיש לו כח לשבר על ידו כל המניעות, והם אמרו ההפך מזה ממש, כי אמרו אפס כי עז העם וכו' שהמניעות גדולים וחזקים מהרצון עד שאי אפשר לבוא לארץ ישראל מעצם המניעות, כי אמרו שאין כח לשברם על ידי הרצון מה שבאמת הוא להפך. ועל כן היה הפגם שלהם גדול מאד וגרמו בכיה לדורות — חרבן בית ראשון ובית שני (סנהדרין קד:), כי כל קיום הבית המקדש שהוא כלל עבודת וקדשת ישראל הוא על ידי הרצון והחשק דקדשה, כי שם בבית המקדש כל הריחות וכל הקרבנות שעולין לרצון, כמו שכתוב (ויקרא יט, ח): לרצנכם תזבחהו, וכן הרבה. וכתוב (במדבר כח, ח): אשה ריח ניחח לה'.

ועיקר התקון היה על ידי יהושע וכלב שהאמינו לדברי משה שיש כח בהרצון והחשק להתגבר על המניעות אף על פי שהמניעות משתטחים מאד מאד עד שנדמה שאי אפשר בשום אופן לשברם אף על פי כן צריכין להתחזק ברצון וכו'. ועל כן אמרו (שם יג, ל): עלה נעלה וירשנו אתה וכו' — אפילו אומר לנו עשו סלמות ועלו לשמים עלה נעלה (רש"י ע"פ סוטה לה). כי אין שום מניעה בעולם, כי על ידי תקף החשק והרצון יכולין לשבר ולדלג על הכל. (ליקוטי הלכות — הלכות ברכת הריח ה', אות ז')

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ק"ד)

ב"ה, ז' ניסן תשכ"ט.

לכבוד לבי ובשרי, אשר מצא חן בעיני כל ישראל וכלם מתכבדים ומתברכים בו ומשבחין אותו בשבחים גדולים על אשר זכה לשתות מימי החכמה של הצדיק מלך ישראל וגואלם לדור דור. אשריך שזכית לכך, כי בגלל הדבר הזה עשה ה' עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות במלחמת ששת הימים עד היום הזה, אשר כל העמים תמהים ומתפללים ואומרים "אצבע אלקים היא". אשריך שעל-ידך נתגדל ונתיקף שם ה' ושם ישראל בכל העולם. חיים ארכים, חיים טובים ועמים ורעננים לך ולביתך בזכות הנחל נובע מקור חכמה.

עצם אהבתנו הגדולה והחזקה היא פלא גדול וחדוש נורא, כי היא רק אמת לבד בלי שום תערובות כלל, אהבת אמת כזה אין כמוה בעולם. עיני ולבי אצלך תמיד יומם ולילה כוסף ומשתוקק בכלות הנפש טובתך וישועתך בגוף ובנפש.

עתה אחי חביבי, תתענג ותשיש בישועת ה', וחזק ואמץ ובטח בה' כי לא יעזב אותך ואת עמו ישראל לעולם, ובכל ענייניך יהיה חסדו עמך תמיד לתמוך ולסעדך ולאמצך, ויהיה בעזרך שתזכה לגלות ולהודיע לכל ישראל שנמצא עכשיו בדור העני הזה אור חדש שחידוש שבחידושים, פלא שבכל הפלאות של הבורא יתברך, שהוא כל חיותנו ותקוותנו ונחמתנו, הוא גואלנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויקים בך ובכל ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת הצדיק המנהיג האמת החי וקיים

... חידוש באוני עניין
לא ריח בטולם ...

מוהר"ן מברסלב ז"ל, המאיר אור ה' לכל העולם. בימך
תושע יהודא וירושלם, וישראל ישכן בטח על אדמתו אדמת
קדש בשקט ושאנן בקדשת התורה ומצוות.

אחי חביבי, לבי ונשמתי, חוסה עליך ועל עם ישראל ותכניס בלבך
הטוב והנעים נעימת התורות והתפלות והמעשיות והשיחות הנוראות,
אל יזוז דעתך ומחשבתך מהם ותחיה את נפשך בהם כל ימי חייך לאורך
ימים. תן תודה והלל לה' אשר חנך בכלים נאים ונעימים כאלה, שכל
ישר לב נעים, א זיס הארץ, א זיס לשון צח ונעים (לב מתק, לשון מתק
צח ונעים), תכבד לה' בכל זה לעס'ק בהם בכל יום ואז טוב לך לצנח בזה
ובבא. **עבדך ואוהבך הנאמן, מברכך בחג כשר
ושמח, מצפה לראותך מהרה באהבה ובשמחה רבה, ישראל דב אודסר**

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

הציל אותן) היה ליטאי, כשראה אותי הוא צחק, איך נעשה דבר כזה?
אני לא מספר גוזמאות, ככה היה, אני יצאתי על המרפסת, ראיתי נפטר,
נבהלתי מאד, התחלתי לדבר עם הנפטר: "מה זה אתך?!", הוא אמר לי:
"אל תדבר איתי, אתה לא יכול לעזור, לך מכאן, לך ממני, אני מחכה
בכל רגע להוציא הנשמה, מה אתה רוצה ממני? לך, לך", אני לא עזבתי
אותו ולקחתי אותו עמי לטבריה, ונכנס לטבריה ושמו היה ברוך, כל
טבריה כבר ידעה שאני הבאתי אורח. אני סיפרתי לו, שיאמין שיש, כי
אפשר שיהיה לו רפואה, אני לא הבטחתי לו, אמרתי לו אולי, והוא קיבל
את הדיבורים שלי והוא השתעשע בהם, הוא ראה כל הכבוד שיש לי
בטבריה, הוא אמר "ליקוטי תפילות" הרבה, ליטאי, והוא האמין

ברבנים הליטאים, כבר טוב שאני מספר את
זה, שישאר פה בעולם, אינני יודע אם הוא
חי, אם הנפטר הוא חי, הוא התחנן, עשה
שידוך טוב והיה לו בנים והיה לו פרנסה
טובה, אני רקדתי איתו בבית שלי, זה היה
מעשה נורא, לא האמנתי שהוא יתרצה
לשמוע, "לך, לך, לך", אני רוצה למות, מה אתה
רוצה ממני? אני מסתכל בכל רגע להוציא
הנשמה, לך ממני", מעשה כזה, כל טבריה
פחדו מהנפטר שהבאתי לטבריה, הנפטר הזה
היה לו רפואה שלימה, איך נעשה דבר כזה?
הוא שאל אותי: "יש לך ברגים?", "הצדיק יש
לו הכל", אז הוא שמע והוא הלך, הוא בא
איתי לטבריה ורקדנו שנינו בשבת קודש, כל
הלילה רקדנו, שמחנו, והיה בטבריה שבת

שמת, והוא היה כל כך מסור לי, הדיבורים שדיברתי עימו נכנסו בליבו
ועשו פעולות, אני יודע רק 'ברוך', גם ברוך יהיה, שם הנפטר היה 'ברוך',
אני אמרתי לו: "מדוע אתה כל כך בעצבות?", עד שפעלתי אצלו שילך
איתי לטבריה, כל טבריה ראו את הנפטר שהבאתי, הוא היה ממש כמו
נפטר, בלי שום הבדל, והוא היה גיבור חזק מאד ברבנו, והוא לא שמע
לכל המתנגדים, לכל טבריה, אז כל טבריה ידעו, שאני הבאתי עוד חסיד
ברסלב, היה אני ורבי ישראל (קרוזנר), הבאתי עוד אחד, הוא היה אצלי
זמן רב, בכל יום מחכה ומצפה מתי יבוא מלאך המוות, אינו רוצה לבוא,
ואני אמרתי לו: "אני יודע מצדיק, שיהיה לך רפואה!", הוא קיבל את
זה, הוא נעשה כמו התם, נעשה שולט, הוא שאל: "בלי ליצנות?", אני
נתתי לו בכל פעם ספר אחר, הוא היה יודע ללמוד, נתתי לו הספר
"ליקוטי תפילות", אמרתי לו שישב וילמד זה בכל לב, אז הוא עשה
ככה, הוא נעשה צדיק על ידי ה"ליקוטי תפילות", הוא אמר הרבה
"ליקוטי תפילות", ה"ליקוטי תפילות" עושה צדיקים, העולם לא
יודעים ולא רוצים לדעת, ה"ליקוטי תפילות"? מה יהיה עם הגמרא! ...

עצות ותפילות

(עצות המבוארות - צדיק, סימן ט-ו)

על-ידי התקרבות לצדיקים וילך
בדרך עצתם, על ידי זה נחקק בו אמת ועל ידי זה זוכה לאמונה ותפלה
וארץ ישראל ונסים, ועל ידי זה תבוא הגאולה (לקוטי מוהר"ן, סימן ז').
קדם שמקרב להצדיק אזי הוא בבחינת השמן לב וכו' הינו
שלבו אטום ואוזניו סתומים ועיניו עוררים מלראות האמת
ולהתעורר לתשובה. אבל כשמדבק עצמו לצדיקים ומקבל
מהם עצות, אזי נפתח לבבו ועיניו ואוזניו ורואה ושמע
ומבין האמת וזוכה לתשובה (שם).

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו,
שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותטע אמונתך בלבנו,
ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה, ותהיה
האמונה זכה ונכונה צחה ונקיה, בלי שום פגם ובלי שום בלבול
בעולם חס ושלוש כלל. ונזכה ברחמיך הרבים, שתהיה אמונתנו חזקה
כל כך, כאילו אנו רואין בעינינו אלקותך והשגחתך וכבודך אשר מלא כל
העולם. ונהיה דבקים בך תמיד באמת ובתמימות ובדעה נכונה ומי־שבת
בלי שום תערובת פסולת כלל.

רבונו של עולם, ה' אלקים אמת, אשר נטעת בנו בכל דור ודור
צדיקי אמת. הושיענו ורחמנו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקי
אמת לקבל מהם עצות אמתיות ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל, רק
נזכה לילך בדרך עצתם האמתית, ותרחס עלינו ותציל אותנו ואת כל
חברתנו ואת כל עמך בית ישראל, מעצת רשעים שהם עצת הנחש
הקדמוני, ולא נטה אֶזְן לדבריהם כלל, ולא נאבה ולא נשמע להם, ולא
יכנסו דבריהם ועצתם בלבנו כלל. ותבדילנו מן התועים, ולא יהיה להם
שום כח להטעות אותנו חס ושלוש בעצות רעות שלהם, ולא תעשינה
דיהם תושיה. גדול העצה ורב העליליה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו
לנו צדיקי האמת, ונזכה להתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם עצות
נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים מתרי"ג עטין
דאורייתא, שנוכה לקבל אור האמת על ידי עצתם האמתית. ועל ידי זה
נזכה לאמונה שלמה באמת לעולם ועד. (לקוטי תפילות א' - תפילה ז').

(ספר ימי מוהר"ן - סימן פ"ו)

סיפור

... והנה בכל אלו הזמנים הייתי מטלטל פה כי לא

היתה לי דירה כנ"ל, ומחמת זה לא היו
רגילים לכנס אצלי רק לעתים רחוקות רק רב
דבורים שדברתי עם אנשים הכל היה חוץ
לביתי והרב בבית המדרש וכנ"ל גם לא היה
פה כי אם בית המדרש אחד הישן כי בית
המדרש החדש שהיה פה בביתו של אדוננו
מורנו ורבנו זכורנו לברכה נשרף עם ביתו קדם
יציאתו מפה והיה חרב זה ימים ושנים אבל
השם יתברך ברב חמלתו חמל על עדתו וסבב
לטובה ונתן בלב כמה אנשים פה שנתעוררו
לבנות מחדש הבית המדרש שהיה בבית רבנו
זכורנו לברכה שנשרף, וזה היה בשנת תקע"ג
וחפץ השם בידם הצליח שבנו אותו וגמרוהו
בסוף השנה הנזכרת לעיל סמוך לראש השנה
של שנת תקע"ד.

וזה הבניין של הבית המדרש החדש שלנו היה לנו לישועה גדולה
בכמה אפנים, והכל עשה השם יתברך יפה בעתו ובזמנו כי כאשר
התחילו דברי לעשות רשם בלב כמה אנשים ונתעוררו לעבודתו יתברך
וראו שאש הקדושה שלו לא נכבה חס ושלוש כי דבריו היו חיים
וקיימים לעד, התחילו החולקים להתעורר מחדש מעט מעט כי את זה
לעמת זה עשה וכו' כי בימי חייו הקדושים היו כמה חולקים עליו וזה
מחמת שהתגרה הסמ"ך-מ"ם וחילותיו מחמת שראו שרוצה להחזיר כל
העולם למוטב על כן חרק שניו עליו והתלבש עצמו באיזה גדולים
והכניס בלבם שיחלקו עליו ומהם נסתעפו כמה וכמה אנשים מגשמים
בתאוות וכמה בעלי עברות שנתנו להם מקום לטעות אשר יצא
עתק מפייהם ויחפאו עליו דברים אשר לא כן ועל ידי זה מנעו רבים
מחיים אמתיים ולא זכו להנות מאורו הגדול והקדוש וכל מה שעבר בזה
אי אפשר לספר אך אחרי הסתלקותו, בתחילה נדמה כאילו נשקט
המחלקת קצת וזה היה כל זמן שלא נתעורר אש הקדוש שלו.

אך תכף שהתחיל מחדש רשפי אש הקדושים שלו להבעיר באיזה
אנשים תכף לעמת זה חזר ונתעורר המחלקת והקטגוריא שלהם ואף על
פי שרָבם לא היה להם פתחון פה לדבר סרה עליו בעצמו כי הכל ראו כי
אחרית לאיש שלום שנסתלק בשלום והאיר פני תבל בספריו הקדושים,
והשאיר תלמידים הגונים כשרים באמת, עם כל זה התחזקו לחלק עליו
ועלי ביותר, על שאני עוסק בעסק זה להכניס תורתו הקדושה בעולם
ולקרב נפשות לדרכי הקדושים האמתיים עד שנמצאו גם פה כמה
אנשים שהתחילו לחלק ומחמת זה היה קשה מאד לדבר בבית
המדרש הנ"ל כי שם היו כמה שחלק לבם מאתו על כן הייתה
טובה גדולה מאת השם לעסק הקדוש הזה מה שנבנה הבית
המדרש החדש שלנו שנבנה על מקום דירתו הקדושה: